



Torah écrite (pentateuque) - Exode

Chapter 12

- 12,1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן, בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר.
- 12,2 הַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם, רֹאשׁ חֲדָשִׁים: רֹאשׁוֹן הוּא לָכֶם, לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה.
- 12,3 דַּבְּרוּ, אֶל-כָּל-עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר, בְּעֶשֶׂר, לְחֲדָשׁ הַזֶּה: וַיִּקְחוּ לָהֶם, אִישׁ שֶׁה לְבֵית-אֵבֶת--שֶׁה לְבֵית.
- 12,4 וְאִם-יִמְעַט הַבֵּית, מִהְיוֹת מִשֶּׁה--וְלָקַח הוּא וְשִׁכְנוֹ הַקָּרֵב אֶל-בֵּיתוֹ, בְּמִכְסַת גִּפְשֵׁת: אִישׁ לְפִי אֹכְלוֹ, תִּכְסּוּ עַל-הַשֶּׁה.
- 12,5 שֶׁה תְּמִים זָכַר בּוֹ-שָׁנָה, יִהְיֶה לָכֶם; מִן-הַכֹּבָשִׁים וּמִן-הַעֲזִים, תִּקְחוּ.
- 12,6 וְהִיה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת, עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לְחֲדָשׁ הַזֶּה; וְשִׁחֲטוּ אֹתוֹ, כָּל קֹהֵל עַדְתֵּי-יִשְׂרָאֵל--בֵּין הָעֲרָבִים.
- 12,7 וְלָקַחוּ, מִן-הַדָּם, וְנִתְּנוּ עַל-שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת, וְעַל-הַמַּשְׁקוּף--עַל, הַבַּתִּים, אֲשֶׁר-יֹאכְלוּ אֹתוֹ, בָּהֶם.
- 12,8 וְאֹכְלוּ אֶת-הַבָּשָׂר, בְּלִילָה הַזֶּה: צְלִי-אֵשׁ וּמִצּוֹת, עַל-מַרְרִים יֹאכְלֶהוּ.
- 12,9 אֶל-תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ בָּא, וּבָשָׂל מְבָשָׂל בְּמַיִם: כִּי אִם-צְלִי-אֵשׁ, רֹאשׁוֹ עַל-כַּרְעִיו וְעַל-קִרְבּוֹ.
- 12,10 וְלֹא-תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ, עַד-בֹּקֶר; וְהִנְתֵּר מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר, בְּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ.
- 12,11 וְכָבֵה, תֹאכְלוּ אֹתוֹ--מִתְנִיכֶם חֲגָרִים, וּבְעֲלִיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם וּמִקְלַכֶּם בְּיָדְכֶם; וְאֹכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּחִפְזוֹן, פֶּסַח הוּא לִיהוָה.
- 12,12 וְעִבְרַתִּי בְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם, בְּלִילָה הַזֶּה, וְהִכִּיתִי כָל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, מֵאֲדָם וְעַד-בְּהֵמָה; וּבְכָל-אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אַעֲשֶׂה שְׁפָטִים, אֲנִי יְהוָה.
- 12,13 וְהִיה הַדָּם לָכֶם לְאֹת, עַל הַבַּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שֹׂם, וְכִאֲתִי אֶת-הַדָּם, וּפְסַחְתִּי עֲלֵיכֶם; וְלֹא-יִהְיֶה בָכֶם נֹגֵף לְמִשְׁחִית, בְּהַכֹּתִי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם.
- 12,14 וְהִיה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכְרוֹן, וְחַגְתֶּם אֹתוֹ חַג לִיהוָה: לְדֹרֹתֵיכֶם, חֻקַּת עוֹלָם תִּסְגְּרוּ.
- 12,15 שְׁבַעַת-יָמִים, מִצּוֹת תֹּאכְלוּ--אֲךָ בַיּוֹם הַרִאשׁוֹן, תִּשְׁבִּיתוּ שְׂאֵר מִבְּתֵיכֶם: כִּי כָל-אֹכַל חֵמֵץ, וְנִכְרְתָה הַגִּפְשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל--מִיּוֹם הַרִאשׁוֹן, עַד-יוֹם הַשְּׁבִיעִי.
- 12,16 וּבַיּוֹם הַרִאשׁוֹן, מִקְרָא-קֹדֶשׁ, זִבְיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם: כָּל-מְלֹאכָה, לֹא-יַעֲשֶׂה בָהֶם--אֲךָ אֲשֶׁר יֹאכַל לְכָל-גִּפְשׁ, הוּא לְבַדּוֹ יַעֲשֶׂה לָכֶם.
- 12,17 וְשִׁמְרַתֶּם, אֶת-הַמִּצּוֹת, כִּי בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה, הוֹצֵאתִי אֶת-צְבָאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם; וְשִׁמְרַתֶּם אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה, לְדֹרֹתֵיכֶם--חֻקַּת עוֹלָם.
- 12,18 בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לְחֲדָשׁ, בְּעֶרְבֹ, תֹאכְלוּ, מִצַּת: עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים, לְחֲדָשׁ--בְּעֶרְבֹ.
- 12,19 שְׁבַעַת-יָמִים--שְׂאֵר, לֹא יִמְצָא בְּבֵתֵיכֶם: כִּי כָל-אֹכַל מִחֻמְצָת, וְנִכְרְתָה הַגִּפְשׁ הַהוּא מֵעַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל--בְּגֵר, וּבְאִזְרַח הָאֶרֶץ.
- 12,20 כָּל-מִחְמֻצָת, לֹא תֹאכְלוּ; כָּל, מוֹשְׁבֵתֵיכֶם, תֹּאכְלוּ, מִצּוֹת. {פ}
- 12,21 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם: מִשְׁכּוֹ, וַיִּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפּוֹחֵיכֶם--וְשִׁחֲטוּ הַפֶּסַח.
- 12,22 וְלָקַחְתֶּם אֲגֻדַּת אֲזוּב, וּטְבַלְתֶּם בָּדָם אֲשֶׁר-בְּסֹף, וְהִגַּעְתֶּם אֶל-הַמַּשְׁקוּף וְאֶל-שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת, מִן-הַדָּם אֲשֶׁר בְּסֹף; וְאַתֶּם, לֹא תִצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח-בֵּיתוֹ--עַד-בֹּקֶר.
- 12,23 וְעִבְרַתִּי יְהוָה, לְנֹגֵף אֶת-מִצְרַיִם, וְרָצָה אֶת-הַדָּם עַל-הַמַּשְׁקוּף, וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת; וּפְסַח יְהוָה, עַל-הַפֶּתַח, וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחִית, לְבֹא אֶל-בְּתֵיכֶם לְנֹגֵף.
- 12,24 וְשִׁמְרַתֶּם, אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה, לְסִק-לֶךְ וּלְבִינֵי, עַד-עוֹלָם.
- 12,25 וְהִיה כִּי-תָבֹאוּ אֶל-הָאֶרֶץ, אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לָכֶם--כַּאֲשֶׁר דָּבַר; וְשִׁמְרַתֶּם, אֶת-הָעֲבֹדָה הַזֹּאת.
- 12,26 וְהִיה, כִּי-יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם: מַה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת, לָכֶם.
- 12,27 וְאַמַּרְתֶּם זָבַח-פֶּסַח הוּא לִיהוָה, אֲשֶׁר פֶּסַח עַל-בְּתֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם, בְּגֹפּוֹ אֶת-מִצְרַיִם, וְאַת-בְּתֵינוּ הַצִּיל; וַיִּקַּד הָעָם, וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ.



- 12,28 וילכו ויעשו, בני ישראל: באשר צוה יהוה את-משה ואהרן, כן עשו. {ס}
- 12,29 ויהי בתצי הלילה, ויהוה הנה כל-בכור בארץ מצרים, מבכר פרעה הישב על-כסאו, עד בכור השבי אשר בבית הבור; וכל, בכור בהמה.
- 12,30 ויקם פרעה לילה, הוא וכל-עבדיו וכל-מצרים, ותהי צעקה גדלה, במצרים: כי-אין בית, אשר אין-שם מת.
- 12,31 ויקרא למשה ולאהרן לילה, ויאמר קומו צאו מתוך עמי--גם-אתם, גם-בני ישראל; ולכו עבדו את-יהוה, כדברכם.
- 12,32 גם-צאונכם גם-בקרכם קחו באשר דברתם, ולכו; וברכתם, גם-אתי.
- 12,33 ומתזק מצרים על-העם, למהר לשלחם מן-הארץ: כי אמרו, כלנו מתים.
- 12,34 וישא העם את-בצקו, טרם יחמץ; משארתם צרות בשמלתם, על-שכמם.
- 12,35 ובני-ישראל עשו, כדבר משה; וישאלו, ממצרים, כלי-כסף וכלי זהב, ושמלת.
- 12,36 ויהוה נתן את-חן העם, בעיני מצרים--וישאלום; וינצלו, את-מצרים. {פ}
- 12,37 ויסעו בני-ישראל מרעמסס, סכמה, כשש-מאות אלף הגברים, לבד מטף.
- 12,38 וגם-ערב רב, עלה אתם, וצאן ופקר, מקנה כבד מאד.
- 12,39 ויאפו את-הבצק אשר הוציאו ממצרים, עגת מצות--כי לא חמץ: כי-גרשו ממצרים, ולא יכלו להתמהמה, וגם-צדה, לא-עשו להם.
- 12,40 ומושב בני ישראל, אשר ישבו במצרים--שלושים שנה, וארבע מאות שנה.
- 12,41 ויהי, מקץ שלושים שנה, וארבע מאות, שנה; ויהי, בעצם היום הזה, יצאו כל-צבאות יהוה, מארץ מצרים.
- 12,42 ליל שמרים הוא ליהוה, להוציאם מארץ מצרים: הוא-הלילה הזה ליהוה, שמרים לכל-בני ישראל לדרתם. {פ}
- 12,43 ויאמר יהוה אל-משה ואהרן, זאת חקת הפסח: כל-בן-נכר, לא-יאכל בו.
- 12,44 וכל-עבד איש, מקנת-כסף--ומלתה אתו, אז יאכל בו.
- 12,45 תושב ושכר, לא-יאכל בו.
- 12,46 בבית אֶחָד יאכל, לא-תוציא מן-הבית מן-הבשר חוצה; ועצם, לא תשברו-בו.
- 12,47 כל-עדת ישראל, יעשו אתו.
- 12,48 וכי-גור אתן גר, ועשה פסח ליהוה--המול לו כל-זכר ואז יקרב לעשתו, והיה כאזרח הארץ; וכל-ערל, לא-יאכל בו.
- 12,49 תורה אחת, יהיה לאזרח, ולגר, הגר בתוכם.
- 12,50 ויעשו, כל-בני ישראל: באשר צוה יהוה את-משה ואת-אהרן, כן עשו. {ס}
- 12,51 ויהי, בעצם היום הזה: הוציא יהוה את-בני ישראל, מארץ מצרים--על-צבאתם. {פ}